

Liturgie voor zondag 9 augustus 2020 in de Oosterkerk

Voorganger: ds. Jan Willem Nieboer, Organist: Bob van der Linde, Lector: Jan van der Bunt, Zang: Jan Eelkema, Beamer: Jan Veenendaal, Koster: Inge van Schuilenburg.

Orgelspel

Welkom en groet

Aansteken van de tafelkaarsen

Lied: Psam 8: 1, 3 en 4

Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven
hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven-
machtige God, Gij die uw majesteit
ten hemel over ons hebt uitgebreid.

Aanschouw ik 's nachts het kunstwerk van
uw handen,
de maan, de duizend sterren die daar
branden,
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,
het mensenkind, dat Gij hem aandacht
schenkt?

Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,
een kroon van eer en heerlijkheid gegeven,
Gij doet hem heersen over zee en land,
ja, al uw werken gaaft Gij in zijn hand.

Gebed

Inleiding

Muziek: Eva (Tekst Lennaardt Nijgh, muziek Boudwijn de Groot)

Ik houd de wereld in mijn hand
Het glazen ei vol land en wolken
Ik zal de hemel gaan bevolken
Ik roep de varens uit het zand

Ik schud de apen uit mijn mouw
De spikkelpanters en de mieren
Het blauw konijn, de krabbeldieren
Ik strooi topaas, azuur en dauw

Ik weet nu dat ik alles kan
Ik ken de dieren aan hun vel
De vogels aan hun notenspel
En ik geef namen aan de man

Tuin der Lusten (luiken gesloten),
Jeroen Bosch ca 1480-1490, Prado
Madrid

De verf die ik morste vliegt plotseling in brand
Het pallet valt vlammend uit mijn hand
De aarde zwaait open
Ik zie haar lopen
In mijn eigen groene gras

Wil jij soms wit wezen dat ik je niet ken
En dat ik niet almachtig ben
Je wilt me vergeten
Mijn vruchten eten
En me bedriegen met je man

Hier in je lichaam van albast
Zie ik de roze vlammen branden
En wat je wilt valt in je handen
Je hebt mijn wereld aangetast

Daar sluipt de groen gevlekte kat
En heeft de merel al te grazen
De leguaan gaat bellen blazen
Kruipt op vijf poten over het pad

De vleesboom rijst het water uit
En rinkelt met zijn glazen snaren
Er zit in de kristalpilaren
Een uil die schuine liedjes fluit

Hier sta ik voor zot in mijn kamerjapon
Ik dacht wel dat ik alles kon
En ben ik verdwenen
Dan komt op zijn tenen
De engel met het grote mes

Lezen: Genesis 2: 15-25

God, de HEER, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. Hij hield hem het volgende voor: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.'

God, de HEER, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. Toen vormde hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten. De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste. Toen liet God, de HEER, de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees. Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde God, de HEER, een vrouw en hij bracht haar bij de mens. Toen riep de mens uit:

'Eindelijk een gelijk aan mij,
mijn eigen gebeente,
mijn eigen vlees,
een die zal heten: vrouw,
een uit een man gebouwd.'

Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt. Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

Overweging

Muzikaal meditatief moment

Lied: Ongestraft mag liefde bloeien (Sytze de Vries/William Rowlands)

1. Ongestraft mag liefde bloeien,
vrijuit zoeken naar de zon.
Liefdes loop verdraagt geen boeien:
laat haar stromen als een bron!
Laat de liefde maar gebeuren
als een wonder van het licht,
als een regenboog vol kleuren
door de hemel zelf gesticht.
2. Niemand houdt de liefde tegen
waar zij langs de straten gaat.
Wie met liefde is gezegend,
koestert wie om liefde gaat.
God verhoede dat er iemand
in de liefde wordt gekrenkt.
Ware liefde oordeelt niemand,
maar aanvaardt haar als geschenk.
3. Liefde vraagt ons om ontferming
tegen wie haar vlammen dooft.
Wie haar rechten wil beschermen
vindt in liefde zelf geloof.
Wie voor liefde is geschapen
vreest ook niet bij tegenwind.
Liefde is het hemels wapen
dat de angsten overwint.
4. Leg de liefde niet aan banden,
gun haar gang de vrije loop.
Geef haar bloemen nooit uit handen,
want haar vrucht is onze hoop!
Ongestraft mag liefde bloeien,
vrijuit zoeken naar de zon.
liefdes loop verdraagt geen boeien,
laat haar stromen als een bron!

Jeroen Bosch: *Tuin der lusten*,
linkerpaneel

Lied: 823: 1, 3 en 4

Gij hebt, o Vader van het leven,
de aarde aan de mens gegeven,
het land, de zee is zijn domein.
Gij hebt hem aan het woord doen komen
om tussen werkelijkheid en dromen
getuige van uw Geest te zijn.

Hij overmant de wilde dieren,
vaart uit op zeeën en rivieren,
doorzoekt der aarde donk're schoot.
Ja, hij snelt voort op hoge winden
om de allerlaatste grens te vinden.
Zo vindt hij onverhoeds de dood.

Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rustloos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

Zegen

De bloemen van deze zondag gaan naar mevr. D. de Groot-Osinga van de Opper.

Detail Tuin der lusten, middenpaneel

Pagina hieronder: Tuin der lusten, Jeroen Bosch ca 1489-1490, Prado Madrid

